

[Ministeren for offentlige arbejder]

alene er af lokal karakter, af poststyrelsen er taget op til undersøgelse med henblik på at finde en for kunderne ved det pågældende postkontor tilfredsstillende løsning på problemet.

Post- og telegrafvæsenet har iværksat en lang række aktiviteter for at intensivere bestræbelserne for at overholde det fastsatte serviceniveau, bl.a. søges der opnået den størst mulige grad af kvalitetsbevidsthed hos medarbejderne.

Jeg er i øvrigt løbende i kontakt med post- og telegrafvæsenets ledelse om kvaliteten af postbesørgelsen, som jeg må erkende ikke i den sidste tid har været helt tilfredsstillende, og jeg har tillid til, at post- og telegrafvæsenet under de givne forhold gør, hvad der er muligt for at fastholde serviceniveauet og postbesørgelsens kvalitet.

Til *Ministeren for Grønland* (21/6 79) af:

Steenholdt (Grønland):

»Kan ministeren oplyse, hvem der er forfattere til de efter min mening så strenge veterinærbestemmelser, efter hvilke handel i Grønland med grønlandsk proviant er blevet meget vanskeliggjort?«

(Spm. nr. 1104).

Begrundelse.

Det største ønske fra grønlandsk side har altid været at udnytte de dyr og fisk, der fanges i Grønland, meget mere i de grønlandske butikker. Men det vanskeliggøres af de veterinære bestemmelser, således at samhandel er næsten umulig. Der importeres kyllingemix, grisehaler, torskerogn, torskelever, rødspætter og meget mere, som ellers ville kunne erstattes af grønlandsk proviant, hvis de veterinære forfatters bestemmelser ikke var så strenge som i dag.

Besvarelse (28/6 79):

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg skal indledningsvis bemærke, at lov nr. 310 af 6. juni 1973 om levnedsmidler m.m., der bl.a. tilsigter at beskytte forbrugeren mod sundhedsrisiko i forbindelse med levnedsmidler, ikke gælder for Grønland. Loven gælder dog for de varer, der produceres i Danmark og sælges i Grønland.

For at beskytte forbrugerne i Grønland mod sundhedsrisiko i forbindelse med den grønlandske proviant er der udstedt en række regler, der stiller veterinære krav til behandlingen af den grønlandske proviant.

Forfatterne til reglerne er mange. Eksempelvis har Ministeriet for Grønland udstedt en bekendtgørelse af 24. februar 1969 om behandling og pakning af hvalkød. Oversundhedskommissionen har udstedt et cirkulære af 4. september 1978 om anvendelse af grønlandsk proviant i institutioner m.m., og landslægen har udstedt et cirkulære af 3. august 1966 vedr. hygiejnisk kontrol med produktionsanlæg for levnedsmidler i Grønland, ligesom Den kgl. grønlandske Handel har udstedt produktionsvejledninger vedr. frosset sæl- og hvalkød.

Den grønlandske proviant sælges jo i mange tilfælde ikke direkte til forbrugeren, men skal gennem flere led, den skal pakkes ind, transporteres og opbevares, muligvis igennem længere tid, i butikkerne. der må derfor nødvendigvis sættes nogle veterinære krav til behandlingen, idet faren for, at der udvikles forskellige sundhedsfarlige bakterier, er større, jo længere tid det varer, før produktet når forbrugeren.

Jeg skal imidlertid bemærke, at jeg er klar over, at de nugældende veterinære krav har skabt problemer for samhandelen med den grønlandske proviant. Der er i ministeriet for Grønland blevet nedsat en arbejdsgruppe vedrørende kontrol med levnedsmidler m.m., som i øjeblikket arbejder på en revision af de gældende regler. Arbejdsgruppen består blandt andet af repræsentanter fra bestyrelsen for sundhedsvæsenet i Grønland, sundhedsstyrelsen, miljøstyrelsen, veterinærdirektoratet, fiskeriministeriets industritilsyn, statens levnedsmiddelinstitut, KGH og GTO.

En del af arbejdsgruppens medlemmer vil i efteråret foretage en rejse til Grønland for sammen med den ved oversundhedskommissionen i Godthåb virkende ledende dyrlæge E. Hofmann Frisch at orientere sig om forholdene inden for levnedsmiddelhygiejnen i Grønland. De agter herunder blandt andet at se nærmere på, i hvilket omfang de faktiske forhold kan tillade en lempelse af de veterinære krav.

Til *minister Lise Østergaard* (21/6 79) af: